

KINH 1323. MA-NI-GIÁ-LA¹

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại nước Ma-kiệt-đê, du hành trong nhân gian cùng với đại chúng, đến nghỉ đêm tại trú xứ của quỷ Ma-ni-giá-la². Bấy giờ, quỷ Ma-ni-giá-la hội các quỷ thần, tập hợp lại một chỗ. Khi ấy có một người nữ đem hương hoa trang sức và đồ ăn thức uống đến chỗ ở quỷ thần Ma-ni-giá-la kia. Người nữ này từ xa trông thấy Thế Tôn ngồi tại trú xứ quỷ Ma-ni-giá-la; thấy rồi tự nghĩ: ‘Nay ta đang thấy quỷ thần Ma-ni-giá-la’, liền nói kệ:

*Lành thay! Ma-ni-giá,
Ở nước Ma-già-đà;
Dân nước Ma-già-đà,
Cầu gì đều như nguyện.
Làm sao ở đời này,
Thường được sống an lạc;
Còn đời sau thế nào,
Mà được sanh Thiên lạc?*

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ đáp:

*Chớ buông lung, kiêu mạn;
Cần gì quỷ Ma-ni?
Nếu tự sửa việc làm,
Thì được sanh Thiên lạc.*

Khi ấy người nữ kia tự nghĩ: ‘Đây không phải là quỷ Ma-ni-giá-la mà là Sa-môn Cù-đàm.’ Biết như vậy rồi, liền đem hương hoa trang sức cúng dường Thế Tôn, đánh lễ dưới chân, ngổi lui qua một bên, nói kệ:

*Đường nào đến an lạc,
Phải tu những hành gì;
Đời này thường an ổn,*

1. Biệt dịch, N^o100(322).
2. Ma-ni-giá-la quỷ 摩尼遮羅鬼 . N^o100(322): Ma-ni hành dạ xoa 摩尼行夜叉. Pāli: Mānica-yakkha, Cf. D.iii. 205. Theo các bản Hán: Mānicara.

Đời sau sanh Thiên lạc?

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ đáp:

*Khéo điều tâm, bố thí,
Thích giữ gìn các căn;
Chánh kiến tu hạnh hiền,
Gần gũi với Sa-môn.
Tự sống bằng chánh mạng,
Đời khác sanh Thiên lạc;
Đâu cần Tam thập tam,
Lưới khổ của chư Thiên.
Chỉ cần nhất tâm kia,
Đoạn trừ nơi ái dục.
Ta sẽ nói lìa cấu,
Pháp cam lộ khéo nghe.*

Người nữ ấy nghe Phật thuyết pháp, khai thị, chỉ giáo, soi sáng, làm cho hoan hỷ; những pháp như bố thí, trì giới, phước báo sanh Thiên, vị ngọt của dục, tai hại của dục, phiền não, thanh tịnh, xuất yếu, viễn ly, công đức phước lợi, tiếp tục diễn nói pháp Phật thanh tịnh. Giống như tấm vải trắng sạch dễ nhuộm màu, người nữ kia cũng vậy, ngay trên chỗ ngồi đắc bình đẳng quán³: Khổ, Tập, Diệt, Đạo đối với bốn Thánh đế. Lúc đó, người nữ này đắc pháp, thấy pháp, biết pháp và nhập pháp, vượt qua các nghi hoặc, không do người khác, đối với Chánh pháp luật được vô sở úy, liền từ chỗ ngồi đứng dậy sửa lại y phục, chấp tay bạch Phật:

“Con đã được độ, bạch Thế Tôn! Con đã được độ, bạch Thiệ-nhệ Thệ! Từ hôm nay cho đến suốt đời quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tỳ-kheo Tăng.”

Sau khi người nữ ấy nghe những gì Phật nói, hoan hỷ, tùy hỷ, lễ Phật rồi ra về.

M

³. Bình đẳng quán 平等觀. Đây chỉ hiện quán 現觀.

KINH 1324. CHÂM MAO QUỶ⁴

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại nước Ma-kiệt-đê, du hành trong nhân gian, đến nghỉ đêm tại trú xứ quỷ Châm Mao⁵. Bấy giờ, quỷ Châm Mao hội họp hết các quỷ thần lại một chỗ. Lúc đó có Viêm quỷ⁶, thấy Thế Tôn nghỉ đêm tại trú xứ quỷ Châm Mao. Thấy rồi, liền đến chỗ quỷ Châm Mao nói với quỷ Châm Mao:

“Thưa thôn chủ, nay ông được nhiều may mắn. Hiện tại Đức Như Lai Ứng Cúng, Đẳng Chánh Giác đang nghỉ tại nhà ông.”

Quỷ Châm Mao nói:

“Bây giờ, thử xem có đúng là Như Lai hay chẳng phải!”

Khi ấy, quỷ Châm Mao sau khi cùng các quỷ thần hội họp, trở về ngôi nhà của mình. Nó co mình lại xông tới Phật. Bấy giờ, Đức Thế Tôn liền tránh người. Ba lần nó co mình lại xông tới Phật như vậy, Đức Phật cũng ba lần tránh người. Khi ấy, quỷ Châm Mao hỏi:

“Sa-môn sợ ư?”

Phật bảo:

“Này thôn chủ, Ta không sợ! Nhưng người có ác xúc.”⁷

Quỷ Châm Mao nói:

“Bây giờ, tôi có vài điều để hỏi. Mong vì tôi mà trả lời. Nếu có thể làm tôi vui thì tốt, còn nếu không thể làm tôi vui thì tôi sẽ hủy hoại tâm ông, phá vỡ ngực ông, làm cho máu nóng của ông từ mặt vọt ra, nắm hai tay ông ném qua bờ bên kia sông Hằng.”

Phật bảo quỷ Châm Mao:

“Thôn chủ, Ta không thấy chư Thiên, Ma, Phạm, Sa-môn, Bà-la-môn, Thiên thần, Người đời nào, có thể hủy hoại tâm của Như Lai, Đẳng Chánh Giác, có thể phá vỡ ngực Ta, có thể làm cho máu nóng từ mặt vọt ra, nắm hai tay của Ta ném qua bờ bên kia sông Hằng. Nay, ông cứ hỏi đi, Ta sẽ vì ông mà nói, khiến cho ông được hoan hỷ.”

Bấy giờ, quỷ Châm Mao nói kệ hỏi Phật:

4. S. 10. 3. Sūciloma; N^o100(323).
5. Châm Mao quỷ 針毛鬼 . N^o100(323): Tiễn Mao dạ xoa 箭毛夜叉 . Pāli: Sūciloma, quỷ có lông như kim.
6. Viêm quỷ 炎鬼 . N^o100(323): Chích dạ xoa 炙夜叉 . Pāli: Kharo yakkho.
7. Pāli: te samphasso pāpako ti, “xúc chạm với người là điều tai ác”.

*Hết thấy tâm tham, nhuế,
Lấy gì để làm nhân?
Không vui, lòng dựng đứng,
Sợ hãi từ đâu sanh?
Ý niệm các giác tưởng,
Khởi lên từ chỗ nào;
Giống như trẻ mới sanh,
Nương nhờ vào vú mẹ?⁸*

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ đáp:

*Ái sanh, lớn từ thân,
Như cây Ni-câu-luật;
Chằng chịt câu móc nhau,
Như dây leo rừng rậm.⁹
Nếu biết những nhân kia,
Sẽ khiến quý giác ngộ;
Vượt dòng biển sanh tử,
Không còn tái sanh nữa.*

Bấy giờ, quý Châm Mao nghe Phật nói kệ, tâm được vui vẻ, sám hối Phật và xin thọ trì tam quy.

Phật nói kinh này xong, quý Châm Mao nghe những gì Phật nói, hoan hỷ, phụng hành.

⁸. Xem kinh 1314.

⁹. Xem kinh 1314, các cht. 61-63.